

TERRA

N.º 5

MES D'ABRIL 1980

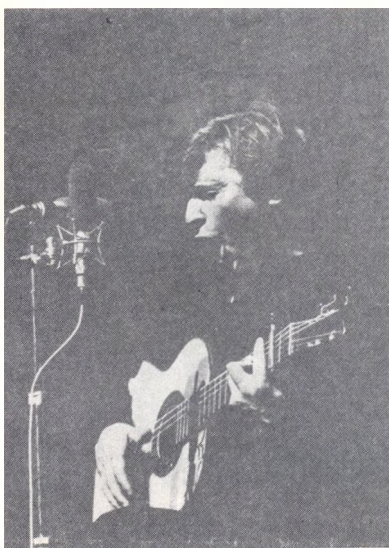
SANT HILARI SACALM

Joan Sala "Serrallonga"

(Plana 5)

Eleccions al Parlament: St. Hilari, un pas més cap a la dreta

(Planes 9 i 12)

**CL ANIVERSARI
VIA CRUCIS VIVENT - 1980**

PERSONATGES DE LA NOSTRA TERRA

RAIMON ENTREVISTAT PER "TERRA"

EXPOSICIÓ FOTOGRAFICA

LLOC: LA QUEROSA

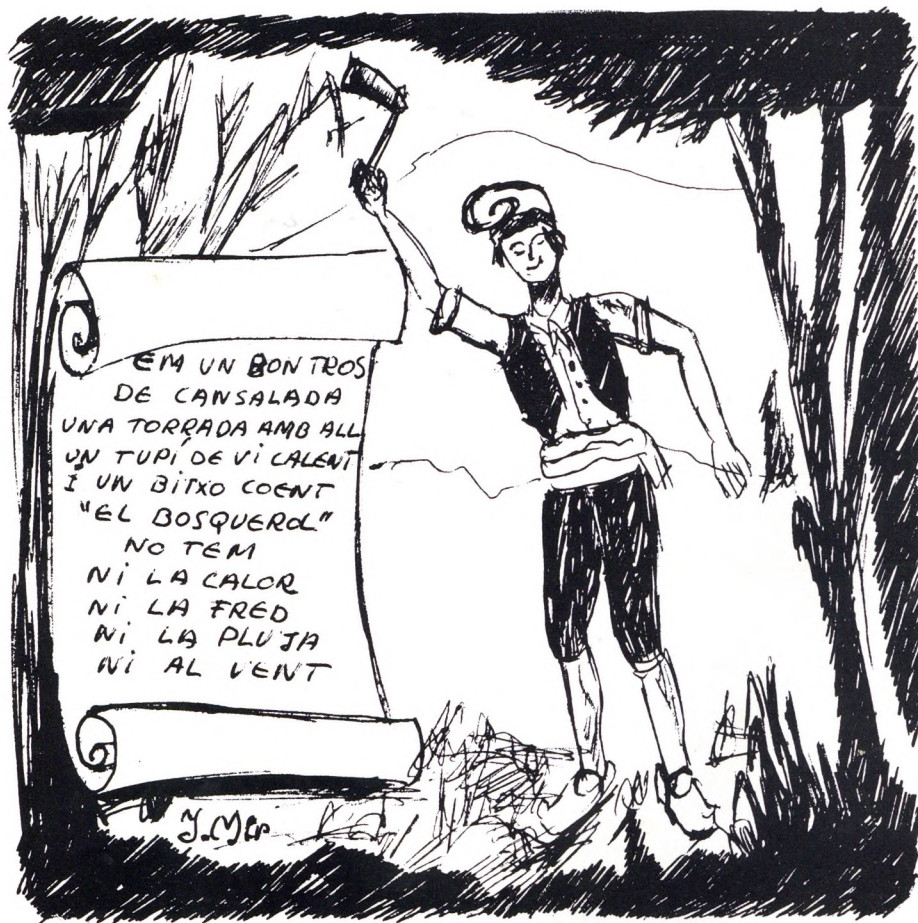
AUTOR: CARLES JUVANTENY

ACUDITS

Per:

J. MIR

Edita: PAX - Imprimeix les cobertes: IND. GRÁFIQUES DURAN
Coordina: GRUP PER A LA DEFENSA DEL MEDI AMBIENT - COMITÈ ANTIURANI

NOTA: Aquest butlletí és plural. Els coordinadors volem respectar la llibertat d'expressió dels col·laboradors, **tot remarcant que cada autor es fa responsable del seu escrit.** Així mateix, TERRA se compromet a publicar i respectar totes les rèpliques, matitzacions, suggerències o queixes, sempre que s'ajustin al respecte que mereixen les persones o institucions.

— EDITORIAL —

En certa manera, el butlletí municipal que aparegué temps enrera, era com un presagi de "passar comptes", de fer balanç. I sí, era tot un senyor balanç (si nosaltres poguessim fer un butlletí tan ben presentat!!) d'una gestió municipal durant un espai de temps inferior a un any. Diem que era un presagi perquè en aquest mes d'abril s'acomplirà un dels aniversaris més sonats dels darrers anys: el retorn de la democràcia municipal.

Per això, degut a la transcendència del tema, aquesta editorial aixemplarà el seu escrit, tot intentant donar donar una visió d'aquest primer aniversari d'una democràcia.

La reforma democràtica arriba a Sant Hilari

El fet més important del tema és la posta en marxa d'un sistema polític anhelat i conquerit per quasi tots els espanyols, cosa que s'ha manifestat per la masiva presentació de partits a les diverses eleccions efectuades. El que no ha coincidit amb aquesta il·lusió i necessitat, ha estat la forma de com s'ha portat a terme, la qual s'ha inclinat per una ruptura. En conseqüència, el fet reformador no ha portat cap mena de canvi total en les infraestructures en que es basa l'actual societat, sino, més aviat, una continuació de l'actual forma de progrés, amb la diferència de que el panorama polític és més propici a canvis i a petites solucions als problemes que assoleixen a un estat, cosa que abans no era.

Aquesta premisa la traslladem a la nostra comunitat, Sant Hilari, i ens adonem que a l'hora d'atacar els problemes que l'afecten (sino, per què es presentaren les tres candidatures?), com són l'atur, la cultura i la llengua, la sanitat, la "malaltia" de l'enriquiment individual i material, i una bona planificació de les estructures de la nostra comunitat, no s'ha aconseguit canviar mínimament el panorama en el qual estem vivint.

Però, és que tots aquests canvis es poden realitzar amb un any?. No, la qüestió no és transformar de cop i volta el nostre panorama (recordeu que hem acceptat la reforma), sino donar un presagi de què es vol canviar, de què aixís no ens agrada i, per això, intentarem buscar se solucions.

En cultura i llengua catalana, un pas enrere

Bé, només voldriem posar un exemple com a butó de mostra: la reconstrucció i propagació de la cultura catalana i de la nostra llengua. A part de l'esforç individual d'una persona per ensenyar el nostre idioma als hilariencs d'una forma desinteressada, constant i magnífica, preguntem què s'ha fet a nivell municipal en aquest sentit?. Qui, sino l'Ajuntament democràtic potser el portanveu d'una difusió popular (premsa, escoles per a adults, rètols en català, inclús, promoure una radio local en català, ...) d'una llengua que representa a una Nació, és a dir, a tot un Poble?.

Molts exemples podriem citar en aquest sentit, però n'obtidriem una resignació: "què hi vols fer, és així".

Un altre butó de mostra podria ésser l'atur. De tots és sabut que l'atur és un problema que ens afecta a nivell de tot l'Estat espanyol, i que des de fa anys, s'hi està lluitant per suprimir-ho o per augmentar-ho. Doncs bé, Exceptuant alguna acertada actuació.... Què s'ha fet per escanyar l'atur d'una forma solidaria i cooperativista, sabent que cada dia va en augment constant i esgarrifós?. Quàntes fàbriques han posat treballadors al carrer durant aquest últim temps?.

Es que aquesta problemàtica, travessa l'àmbit jurídic i econòmic del municipi?. Podriem dir que "sí", que fins ara, sempre ha estat així. Però és de tots sabut que "els problemes de casa seva cadascun s'els té que resoldre". No és temps de trencar amb les desfessades estructures econòmiques i suggerir noves formes de treball?.

Plens i comissions: ben plens i ben buides

D'altre banda, és digne d'esmentar la lloable il·lusió en que el poble ha seguit tots els debats polítics oberts. El promig d'assistència és elevadíssim, contrastant ampliament i lògicament amb els plens de l'anterior consistori. De totes formes, sembla que la col·laboració dels hilariencs en el nou Ajuntament democràtic, només ha estat passiva, car, quan aquest iniciava la seva tasca allà per la primavera del 79, es repartiren uns follets en els quals es sol·licitava la col·laboració del poble en les diverses comissions municipals. El resultat fou d'allò més desolador: -dues paperetes rebudes-. Aquest comportament sociològic, creiem, respon a tota a una sèrie d'acondicionaments i circumstàncies d'una forma de viure individualitzada i tancada. Però, d'aquest tema se'n podria par en una propera ocasió.

Seguint amb la participació "del poble pels poble", cal destacar el magnífic èxit obtingut en les festes del propassat estiu al carrer. Allò va ésser quelcom reconfortant de cara a resorgir novament l'ambient popular al carrer. Hom se sentia perfectament instalat en aquest espai de poble que ens pertany a tots, el carrer, i que gràcies a les iniciatives dels veïns i municipals fou ocupat per retrobar-nos en un ambient diferent al del treball.

La inestabilitat en el govern municipal

Entrant en les realitzacions d'aquest Ajuntament, caldria retornar al butlletí informatiu per fer un balanç tranquil dels problemes que s'han resolt. Això, tinguent en compte que els problemes resolts no ha significat resoldre la problemàtica de la comunitat de sota arrel, es pot afirmar que hi han habut comissions que han realitzat una tasca important. Sense endinsar-nos en tasques concretes, tothom sap qui, com i perquè s'han fet, es pot anomenar la comissió d'Urbanisme, Sanitat i Festes, i... poca cosa més.

Evidentment, de sis comissions que existeixen a l'Ajuntament resulta, aquest, un trist balanç.

Alguns consellers manifestaren de bon principi el seu desacort amb la planificació de les comissions informatives, cosa que fou un presagi d'inestabilitat en el govern de l'Ajuntament. "Tal dit, tal fet". D'aquesta forma l'ambient fervorós de treball en les comissions s'anà diluïnt en una apatía i una ineficàcia total a l'hora de realitzar totes aquelles promeses del programa electoral.

La inestabilitat ha continuat fins la celebració d'aquest aniversari, tot marxant de la seva cadira un regidor socialista. El panorama polític sembla que no canviarà i algú que altre regidor saltarà o marxarà. Temps al temps.

A un Sant Hilari millor!

Finalment voldríem parlar de l'anàlisi fet per "equipo técnico" de l'ajuntament, a l'hora de fer un estudi de Sant Hilari dins un termini de vuit anys.

A part de la molta filosofia que hi ha emprada a càrrec dels

"técnicos", voldríem des de TERRA deixar constància de l'importància que pot tenir un estudi d'aquestes magnituds, per tant fins a les últimes conseqüències.

En l'estudi realitzat, esperem que tingui crítiques donada la falta de temes importants, es dona un repàs del que ha estat Sant Hilari en els darrers anys del "boom" econòmic, a la vegada que disserta sobre la planificació econòmica que tindrà lloc al nostre poble dins el termini de validesa de l'estudi.

Estudis de planificació, d'orientació cap el futur, de construcció cap a noves èpoques temen, enguany, una importància vital tant pels empresaris i treballadors com per les infraestructures que ens arribaran i que donaran una nova fisíonomia a Sant Hilari.

Com serà?, què vindrà? són incògnites que amb una deguda preparació ens situaran davant un Sant Hilari millor.

BENVINGUTS A TERRA !!!

Des del passat desembre, una colla de jovent varem iniciar una tasca que, en aquest poble, ha estat deixada de banda, tot oblidant aquesta necessitat que tenim les persones de l'època moderna d'estar completament informats de tot el que succeix en la nostra vida, tant a nivell local com a nivell més ampli.

En el decurs dels anys, s'ha intentat iniciar aquest tipus de tasca informativa a nivell local, amb un resultat totalment incomplet, com és el de deixar morir el treball iniciat a la primera de canvi. Ha esset el passat qui ens ha donat una lliçó d'emprenya definitiva per tal de que, una vegada per totes, arrelem aquesta tasca d'informació al poble de Sant Hilari, donat que el temps ha anat passant i no s'ha efectuat cap treball en aquest sentit.

Com podeu comprovar, els mitjans de la revista són tant sencills com transparents. El nostre treball que presentem cada mes al poble, l'intentem realitzar d'una forma conscient i objectiva, a la vegada que volem fer brotar noves inquietuts a tots aquells que no s'havien preocupat massa per la salut cultural de tota comunitat poseeix.

Així, en els primers dies del nostre naixement, us manifestem a tots els qui arribeu a Sant Hilari per gaudir dels seus encants, la nostra més sincera benvinguda a la vegada que us brindem aquest treball mensual perquè hi participeu d'una forma directa i crítica al mateix temps.

Tot esperant que més endavant la nostra comunicació serà més fecunda i profitosa....BENVINGUTS a TERRA!!!.

GRUP COORDINADOR DE "TERRA"

JOAN SALA "SERRALLONGA"

(Continuació)

"S'escaiqué a venir Miquel Barfull, qui solia entretenir-se caçant per aquells voltants, li vaig contar lo succés de les capes, i ell, faltant a l'amistat, ho contà després a N'Angelet, preocupador de D. Anton Vila, senyor d'aquelles capes en nou poder i, al mateix temps, perquè Joan i Pera Sala, germanastres meus, robaran una mula a sa mare i me la vengueren a mi. Per tot això vingueren a posarme pres mentre estava llaurant devant de ma casa. Jo els escapí i em tiaren tres o quatre escopetades que, per un voler de Déu, jo em tocaren sinó de la roba."

"I per aquesta causa comencí a guardar-me i doní a la mala vida. Pocs dies després vingué la gent del Rei entre els quals anava Miquel Barfull a qui D. Anton Vila havia comissionat per agafar-me. Jo els feu resistència matant amb una escopetada a Miquel Barfull, tant per haver descobert que jo tenia la mula com haver admés la comissio d'agafar-me".

L'any 1622 en Serrallonga, que comença a actuar com a bandoler, quan té vint-i-vuit anys, és gairebé desconegut fins al 1626. Aquest any es converteix en cap de colla i ben aviat del bandolerisme català.

PER: *Neus Reina*

LA LLEI D'AUTONOMIA UNIVERSITARIA

Darrerament, l'ensenyança està protagonitzant una sèrie de polèmiques que no estàvem acostumats a veure feia molts anys en aquesta matèria. A casa nostra calia canviar moltes coses després de 40 anys de dictadura, i l'ensenyança és un dels temes més importants a reestructurar; però com ja és habitual en el govern d'U.C.D., aquí també l'ha vessada, a l'igual que ho va fer amb l'estatut del treballador, i una llista molt llarga que no ve a compte.

El ministre d'Educació Sr. Seara ens va fer empassar una llei d'Autonomia Universitària que no està capacitada per arreglar la desastrosa situació de les universitats espanyoles i ademés és un atemptat contra la classe treballadora i per tant ni estudiants ni professors estem disposats a acceptar-la.

Aquest projecte pretén posar les universitats, no precisament al servei del poble, sinó més aviat al servei d'una minoria capitalista, que pel que es veu, no l'interessa que la cultura arribi a tothom.

El projecte d'Autonomia Universitària d'U.C.D., d'ésser aprovat, superaria un increment de les matrícules que podrien arribar, i fins i tot superar, la xifra de 100.000 pts., ja que aquest famós projecte preveu que les despeses de la Universitat siguin cobertes en una major part pels alumnes. Nosaltres creiem que un treballador difícilment pot costejar els estudis d'un fill a la universitat, quan es parla d'aquestes quantitats, i encara veiem més difícil que un estudiant que es pagui els seus estudis de la manera que sigui, els pugui anar cursant.

Per aquest sol aspecte el projecte de llei creiem que es mereix el nostre total rebutx, ja que limita l'assistència a la Universitat a "señoritos", però la cosa no s'acaba aquí, ja que quan el Sr. Seara i companyia van elaborar aquest borrador, no van pensar que hi havien universitats enclavades dins de territori autonòmic i que és d'aquests governs de qui han de dependre les universitats, i no del govern central que moltes vegades no coneix, ni de lluny, els problemes que pot tenir una de les universitats catalanes, gallegues o basques, i preté aprovar una llei que condiona totalment el dret que té un govern autonòmic a dibuixar les línies mestres que han de seguir les seves universitats.

Ademés, reconeix la possibilitat de creació d'universitats privades per la qual cosa nosaltres ens preguntem: si es vol arribar a un ensolució; haurem d'esperar a veure que passa. PER.

Joan Moragas

Carme Bermañe

EL CORN DE LA REVOLUCIO

No asustaros, no voy a hacer una llamada a la revolución. Sólo quiero hablaros de un CARACOL, de la historia de un caracol de San Hilario, que éste sí, cuando salía de su escondite, ponía en revuelo a todos los habitantes del pueblo.

Era un caracol de mar que se había instalado en estas montañas de las Guillerías. No pienso que nadie sepa a lo cierto cuando ni como vino, ni cuando subió por primera vez en el Turó del Canó del Serrat y llamó a la vecindad a la revuelta. Igual pienso, que no hay viviente que tenga testimonio de los orígenes sociales de él, porque ya sonaba a la revuelta allá en el siglo pasado, según rumores de ancianos cuando yo niño.

Y yo pregunto: ¿Dónde está ahora? ¿Dónde estás caracol, que no se te oye nunca sonar aunque el pueblo lo necesitaría hay veces?. Porque, he de añadir: que si no eres escuchado por haber muerto el altruismo vecinal a su independencia, a esta gesta del individuo en que, por un momento, deja de lado el interés particular, la política y la creencia; y se une con los demás para defender lo que es de todos, el derecho comunal. Si esta sensibilidad ha muerto, comprendo que no se te oiga sonar, pero lo que no llego a comprender es que no tengas tu nombre en una plaza o una calle, o, a lo menos, un buen lugar en el museo.

No se debe olvidar que el Caracol fue un personaje, porque fue uno más entre todos, que marcó una época de la manera de ser de los habitantes de San Hilario Sacalm.

"PLOGOFF"

¿No será que el Caracol se ha desplazado a Plogoff?. Lo que pasa allí recuerda la voluntad hilariencia de otros tiempos en que no había ayuntamiento capaz de imponer impuestos o dictar leyes aplicables, si no eran comprendidas y admitidas por la vecindad.

Esta población bretona del confín del Finisterre, a Pointe de Raz, de menos de la mitad de los habitantes de San Hilario. Tiene en evidencia, ya hace más de un mes, el proyecto de estado sobre la implantación de una central atómica en su territorio a pesar las docenas y docenas de policías que diariamente intervienen para proteger la comisión de

operación.

No es la primera vez que la policía francesa debe intervenir contra las manifestaciones debido a la implantación de centrales atómicas. Pero ninguna de ellas ha cogido las características de la de Plogoff. Aquí no ha empezado con grandes manifestaciones organizadas por los Movimientos afines de la ecología nacional, terminando casi siempre con muertos, para luego esfumarse todo, y quedar las manos libres de los invasores multiindustriales. En este pueblo de pescadores y agricultores, ha empezado por unos pocos vecinos, las mujeres las primeras, y se fue formando el ovillo y creció con tanta rapidez, que casi no queda habitante que de noche no pase unas cuantas horas poniendo obstáculos en la carretera; piedras y objetos mil a kilómetros enteros, para interrumpir el paso a los camiones del orden público y los autos de la comisión del estado. Es el no acabar; de noche, la carretera queda llena de obstáculos, para encontrar luego un pueblo de mujeres y niños sentados sobre el asfalto que los guardias deben sacar en brazos....

Un mes que dura. La protesta se ha encarnado en los pueblos vecinos. También llega más policía. ¿Qué fin tendrá esta gesta vecinal? Hay un signo favorable a la manera de ser de un pueblo: Los jóvenes detenidos que juzgaron esta semana en Quimper, han sido absueltos. La opinión general favorable a Plogoff pesó sobre el deseo de dar un ejemplo por los que se dicen del orden. Setenta jóvenes abogados hacían acto de presencia al proceso como representantes de Amnistía Internacional.

!Qué magnífico es un país que haya libertad!.

"LAS GUILLERIAS"

Sin duda, la acción directa pasiva de este pueblo bretón atestigua la fuerza que tiene un pueblo mancomunado. Lo que me hace recordar la India que siguió a Gandi, derrotó al ejercito imperial inglés sólo con la contestación directa de verbo y de la acción pasiva. Las Guillerias necesitarían un Gandi para salvarlas de la destrucción o bien una voluntad como la vecindad de Plogoff que dijera!NO! a la destrucción de nuestra debido al URANIO, FACTOR DEL ATOMO DESINTEGRADOR. !Ah, si aún hubiera el CARACOL que nos despertara desde el Turó del Canó del Serrat.

Maureilles 19-3-80

TON "Carboner"
~~XXXXXXXXXXXX~~

ELECCIONS AL PARLAMENT

	<u>nº electors</u>	<u>nº votants</u>	<u>vots nuls</u>	<u>vots blanc</u>	<u>vots valids</u>
1-III-79	3.245	2.113	33	2	2.078
20-III-80	3.224	1.993	19	8	1.966
				<u>1-III-79</u>	<u>20-III-80</u>
CiU				791	989
CC-UCD				415	349
PCS				495	321
PSUC				104	88
ERC				14	82
PSA				—	55
NE				—	29
Unión Nacional- FN				7	20
PCT - UC				14	14
Coalició Dem. - SC				162	12
PTC				9	
ORT				5	
MCC US				15	4
OCE				22	
LGR				5	
BEAN				10	3
Partit Carlí				4	—
IR				4	—

Abstenció: 1 Març 1.979 ... 34'8 %
20 Març 1.980 ... 38'19%

SANT HILARI, un pas més cap a la DRETA

Com era de suposar a St.Hilari ha guanyat CiU cosa no previsible en la resta del país. Amb la diferència que a St.Hilari s'ha efectuat un cop bastant fort per part de la dreta, representada per CC-UCD que a St.Hilari ha estat la segona força mentres que globalment a Catalunya és la quarta, amb forta tendència a la baixa.

Un altre punt remarcable és la devallada general de les forces d'esquerra popular (moderats o radicals). Encara que té una petita compensació amb la pujada, molt notable, de l'ERC. (Continúa plana 12)

1er

ANNIVERSARI

DE LES
ELECCIONS

MUNICIPALS

1.- Opinión Resultados obtenidos sobre las elecciones al Parlamento.

Los creemos favorables para Cataluña; sólo falta que haya un entendimiento entre los partidos y que las promesas se hagan realidad.

2.- Estáis satisfechos de vuestro trabajo durante éste año en el Ayuntamiento.

No, en absoluto. El grupo Independiente disponía de hombres preparados para trabajar y se puede decir que se han dejado al margen; únicamente Josep Puig "Tei" puede desempeñar una buena y eficiente labor como responsable y organizador de las fiestas más importantes. Consideramos que no se nos ha dejado colaborar en la medida que nosotros pretendíamos.

3.- Aspectos positivos y negativos de las gestiones realizadas.

Positivos: Procurar colaborar desde un principio, lo cual no ha sido posible. Negativos: Lo que podríamos haber hecho y no ha podido ser por falta de un margen mínimo de confianza.

4.- ¿Como véis el futuro de la política local ?

Si no hay una remodelación en un futuro inmediato, bastante mal.

¿ Por qué no funciona y no puede funcionar ?

Creemos que las causas deberíamos buscarlas en el propio comienzo, ya que en la campaña electoral se destrozó un pasado para lograr una victoria. Con la campaña se logró un triunfo, pero también dividir al pueblo y esto es lo que manifiesta ahora la marcha del actual Consistorio.

Una vez obtenido el poder se siguió una política de partido que no le va al pueblo. Se formaron unas comisiones informativas con el fin de no tener que dar cargos de relieve a concejales que no eran de Convergencia y así salió "La Ley" que nos recordaba la política de formación de comisiones que como dice su nombre sólo tienen como finalidad, informar. ¿ Han dado resultado estas Comisiones ? ¿ Estaban configuradas como para dar un fruto considerable ?

Pensamos que los elementos que formamos el Consistorio somos capaces como para llevar el pueblo adelante, falta que el director, en este caso el alcalde, procure hacer trabajar a la gente de que dispone en los campos para los que cada uno está mejor preparado.

No puede funcionar sin un trabajo de conjunto y que todos colaboren para una misma finalidad que es el pueblo.

Sobra tanta política de partido dentro del Consistorio y falta espíritu de sacrificio, porque, aunque no lo parezca, en algunas decisiones se ha impuesto la disciplina de partido y esto no está de acuerdo con la idea que el pueblo espera y desea de sus mandatarios.

Sobra triunfalismo y falta unidad. Sobran reuniones callejeras y de café y faltan entre los elementos que forman el Consistorio. A través del diálogo y de las distintas posturas se puede llegar a unas conclusiones que beneficien a la comunidad.

Quedan tres años de mandato y estamos a tiempo de rectificar, pero esto no depende de nosotros, sino de los que mandan, que al fin y al cabo serán los que tendrán que pasar un balance de su cometido al terminar esta etapa como directos responsables. Tienen mayoría absoluta y en cierta forma han prescindido de la capacidad que podían aportar las minorías representadas en el Ayuntamiento.

No obstante esta visión más o menos pesimista, el Grupo Independiente está dispuesto a tener un cambio de impresiones, digamos a alto nivel, para buscar o negociar soluciones a la actual situación de estancamiento que se da en el gobierno del municipio.

El grupo Independiente cree imprescindible una remodelación del cartapacio municipal para sacar al pueblo de la situación de "impasse" que se encuentra.

Se necesita mayormente una política de unidad que arrincone intereses de unas minorías para alcanzar un entendimiento global del que saldría como único vencedor el pueblo de Sant Hilari y los hilarienses.

Gabriel Miralpeix.

EL GRUP INDEPENDENT

ELECCIONS AL PARLAMENT

ST. HILARI, UN PAS MÉS CAP A LA DRETA (CONTINUACIÓ)

Com a tercer punt s'ha de parlar de les minoritàries, per una part la dreta amb les dues bertents, moderada (Solidaritat C.) o radical que han tingut pocs vots el primer i sorprendentment bastant els segons que són un toc d'alerta a totes les forces que es consideren democràtiques. En quan a les esquerres minoritàries: per una part els nacionalistes radicals (NE, BEAN) com l'extrema esquerra (UC, US) no han aconseguit arribar a l'electorat existent arreu. En quant al PSA, els vots obtinguts per aquest partit han estat molt menys dels que es podien esperar (és un reconeixement que Catalunya dona a la gent inmigrada per la confiança d'implantació catalana).

Per acabar, l'abstenció sembla ser que ha pujat una mica en relació a les eleccions del 1 de Març de 1979.

Treball elaborat pel GRUP DE SOCIOLOGIA POLITICA

DE "TERRA"

1. La meua opinió és que Sant Hilari, igual que la resta de Catalunya, per unes eleccions al seu Parlament, han votat, majoritàriament, una coalisió netament catalana, per tant sense lligams exteriors que en alguns moments donats podrien haver frenat les nostres aspiracions autonòmiques.

Aprofite l'oportunitat que tinc per a agrair novament a les persones que han dipositat el seu vot per a la coalisió CiU, expressant, així, la confiança que tenen envers nosaltres, la qual esperem no defraudar.

Em plau fer remarcar que, referent a la nostra població, a les eleccions de l'1 de març del 1979, ens van votar un 37'43%, i en les últimes obtinguérem un 49'62%, resultats que crec que donen resposta a la pregunta que ens feia el grup d'Independents en l'últim número d'aquesta mateixa Revista.

2. Estic convençut que, en aquest món, no existeix la perfecció... Per tant, per més coses que s'hagin aconseguit, no podem estar mai del tot satisfets, ja que sempre ens adonem que es podria haver fet quelcom més i millor. El que podem dir és que, dintre les nostres possibilitats, i tenint en compte els moments difícils en què ens estem desenvolupant, el balanç del nostre treball és força positiu.

3. Quant a la tercera pregunta que em presenteu, responc que els punts positius crec que són molts, com anirem informant en el Butlletí Municipal.

Referent a Urbanisme, estem arribant a una normalització positiva per resoldre la problemàtica existent, i que, a no tardar, ens permetrà de disposar d'un patrimoni municipal ben considerable, en solars, cosa que ens facilitarà el poder donar solució satisfactòria a les necessitats més apremiants de la població.

Com a aspectes positius, remarquem, també, l'adquisició del camió de recollida de deixalles, que permetrà treure les males olors de dintre el poble; la compra d'una nova ambulància; el fet de tenir ja les peces de pòrdlan que ens permetrà, al seu dia, la cobertura de la riera; l'adquisició d'un equip de magafonia...

Un bon aspecte positiu és la col.laboració de la majoria de la

població, que recolza les nostres gestions. Es d'agrair especialment la donació desinteressada de la família Bayer, de la finca "Can Blat", que servirà per a Casal dels Avis.

Aspectes negatius? La negació per part de la Delegació provincial de Comunicacions, de l'estafeta de Correus i Telègrafs.

També seria de desitjar una millor cooperació en el pagament de certs impostos municipals, com el de circulació de vehicles... Sols podem fer coses, si tots complim les nostres obligacions...

4. El futur de la política municipal? Dintre de les dificultats, la contemplo amb optimisme. Veiem la col.laboració del públic, i esperem que la gent s'adoni cada dia més que els problemes del poble els hem de resoldre entre tots.

Xavier Rossell (C.D.C.)

1. La democràcia és el respecte a la voluntat de la majoria, el poble ha escollit a Convergència i com a demòcrates respectem aquesta elecció, Creiem a més que pel nostre partit ha estat altament positiu aquest reves, des del restabliment del joc democràtic tot ens havia vingut de cara, corriam el perill de convertir-nos en una especie de repartidora de càrrecs, oblidant els fonaments bàsics de la nostra raó de ser.

Creiem que ha arribat l'hora de la reflexió, d'entonar un "mea culpa" i recordat que els puntals de la nostra doctrina són, Autogestió, llibertat i federalisme, per sobre de qualsevol altre definició, el socialisme és l'abolició de l'explotació de l'home per l'home.

Per nosaltres dan un toc d'alerta; No es poden fer concecions!!

- 2.!!Rotundament No!! i no solament no estem satisfets sinó que ens sentim profundament frustrats, desenganyats i per que no dir-ho, també lamentablement burlats.

3. Positiu, l'entusiasme amb que van comensar, el formidable esforç de voluntat que van haver de fer per ampas-sarnos el nostre orgull i intentar col.laborar pel poble.

Negatiu no haver estat capaços de remontar el punt mort en que ens trobem.

4. Negra, molt negra.

PERSONATGES de la NOSTRA

«TERRA», AVUI :

"Voldria que algun dia "TERRA" arribes als 2 o 3000 exemplars i s'esgotés rapidament..."

-RAIMON-

RAIMON

per:
Xavier
Clos

J.

Pel desembre de 1940, neix RAIMON Pelegero Sanchís, més conegut per "Raimon". (El cognom de Pelegero és d'origen italià).

L'ambient de l'època és de por i misèria, degut a la immediata postguerra, la vida no era fàcil, el seu pare anarco-sindicalista i la seva mare socialista. Ell el més petit

de quatre germans. Gràcies a les beques pot arribar als estudis universitaris. Comença Història, i en no tenir "peles" s'ha d'espabillar com pot; la majoria de les classes estan integrades per monges, o noies que sortien de col·legis de monges, (1957). El castellà era idioma oficial, llavors, els que

parlaven català, eran coneguts per "pintorescos" o "de pueblo" 1960, any molt important per Raimon, coneix a Eliseu Climent, Alfons Cucó, Manuel Ardid, ... Raimon diu "Érem una mica de gent que comencàvem a preguntar, arreu del Estat Espanyol, qui érem i què fotiem aquí".

Precisament a la Universitat és quan comença a donar algun crit amb la guitarra. La primera actuació la fa per animar una festa en un concurs literari, "En varen donar 40 duros que hem varen anar molt bé per acabar el mes...". Al 61, Raimon fa la mili, però suspèn les milícies per un informe arribat de Madrid. Al 62, Raimon coneix als "Setze Jutges", a Castelló, en un Aplec de la Joventut, i ve a cantar a Barcelona, la nit de Sta. Llúcia, al Forum Verges, l'èxit és sonat. Al 63, Raimon, mitjançant Narcís Serra (actual alcalde de Barcelona) canta a la Facultat d'Econòmiques, i ja es fa professional de la "canço". Aquest mateix any acabaria la carrera. També al 63, guanya, pel setembre, el "Festival del Mediterráneo", juntament amb Salomé els directius deien, "Si gana la cançión catalana, nos joden el festival". Això succeiria pocs anys després.

Al 63, treu el primer disc, amb la seva primera cançó, "Al Vent", també "Som", "La pedra"... La T.V.E. li fa una oferta, condicionada a que canti en castellà, Raimon es nega. Més tard altres cedirien, (Serrat, Nuria Feliu, Guillermina Motta etc...). Pel 63 també donaria uns recitals al "Romea", juntament amb altre gent de la "nova canço".

Al 64, dona el primer recital a la Facultat d'Econòmiques en solitari. En el 65, Raimon ja es el Nº 1 de la "nova canço", actua a "l'Aliança del Poble Nou", amb "merder" incluid. també actua al 66, en un re-

Raimon

recital "monstre" a l'Institut Químic de Sarrià". Un recital a l'Olimpya de Paris, i edita el seu primer disc a França. A partir d'aquest any, Raimon, ja es quedaria a viure a Barcelona, amb la seva companya Analisa (italiana). En el 67, actua al Palau de la Música, en un recital, que com tots el demés està carregat de tensió.

Al 68, es fa històric el recital que dona a Madrid el 18 de maig. (d'aquí esdevindria una cançó (18 de maig a la villa)).

Durant els anys 69 i 70, Raimon es prohibit (quasi totalment) arreu de l'Estat Espanyol. Ha musicat a Espriu, Pere Quart, ...

Raimon, prohibit, censurat, perseguit, per la dictadura no té més remei que actuar molt a l'extranger, (on edita també algun disc, Alemanya, França, Japó, ...).

El setembre del 75, son afusellats 5 xicots del FRAP i ETA, al mateix dia actua Raimon a Sabadell, la gent es queda en silenci després de cada cançó l'emoció, i el nerviosisme arriben a nivells molt alts. + La policia va venir i ens va dir -"Si pasa alguna cosa se suspende el recital y usted a

comisaria". No va passar res i va passar molt. Al final es guardaren 10 minuts de silenci.

Uns 20 dies abans de la mort del dictador, Raimon actua al Palau d'Esports a la fila zero, moltes personalitats de la política, (tots antifeixistes) poetes, actors, etc... A mitja part la policia diu a Raimon que suspengui el recital, porque "los ánimos estan muy caldeados", el recital però, continua, a la sortida el Palau està a-cordonat per la policia a cavall. No hi hagué incidents greus.

Després de la mort del dictador, en Raimon treuria dos discs més, "Lliurament del cant", i "Quan l'aigua es queixa", (1977) i (1979).

I Raimon tornarà a sortir, amb jersey sense corbata, la guitarra sta el braç, posara el peu esquerra damunt la cadira, i deixarà anar cançó a cançó; el seu públic no tardarà en connectar...

(Dades extretes de: Raimon

L'Avenç
Sal Comun
altres...)

Raimon i Analisa

ENTREVISTA.

Raimon es presenta a las 12 i mitja en punt al "Zurich", cafeteria de Plaça Catalunya, el salido i rapidament li explico de que va l'"asunto" demana un tallat, amb poc café i sense sucre, encen un "ducados"...

Raimon, pots viure, economicament bé, de la "cançó" ?

Mira, aquest és un tipus d'ofici liberal, en el que no tens un sou mensual o setmanal els únics ingressos que tinc són dels recitals; altres coses que faig són "propines", am les que no pots contar-hi. En definitiva vaig vivint...

Has pensat alguna vegada en la retirada ?

Des del 62, constanment, per una jugada que t'han fet, o altres motius, però mai ho he deixat, sempre hi han hagut motius per a cantar, i més per la necessitat d'expressió meva.

Has notat algun canvi en l'assistència als teus recitals, una vegada desmantelada la dictadura ?

Depèn en que ho comparis. L'època 75-77, en el canvi, molta gent ve per curiositat, ara no hi ha canvi, però el públic es més nombros ara, que en el 72-73.

El que si he notat, és la poca presència de la premsa, radio, T.V.,... Es a dir, que es dedica poca atenció a la "cançó". No es aquesta la qüestió, però hauria d'esser normal com tots els altres cantants, i això no hi és.

Que en penses del "pasotisme", tant de moda actualment ?

Jo crec que és la magnificació d'un fet que no és molt ampli, està ajudat molt per la T.V.E. Curiosament "pasota", és una paraula no catalana. És un fet real, de no trobar els canals de comunicació colectiva, entens ?. Això de "No hi soc,... ja s'apanyaran".

S'ha dit molt que tú eras simpatitzan del P.S.U.C., no creus que de les teves cançons es despren un sentiment lli- bertari, no pas autoritari ?

No orec que el comunisme internacional sigui autoritari, si analitzem el pensament de Marx o Gramsci, no hi ha autoritarisme.

Vares votar l'Estatut ?

Si, vaig votar, perquè no hi havia altra cosa, vaig votar amb tota la recança. Em va molestar molt la manera en que es va fer, es va deixar apart tota la massa popular, i així s'anula tota possibilitat de participació. També em va molestar molt l'acceptació de la

Monarquia, dels Governns Civils, ... ,estic en contra de tot això d'entrada ja. Però de totes formes és ara que tindrem la possibilitat de remodelar-ho.

Autonomia, Federalisme, Independència ?

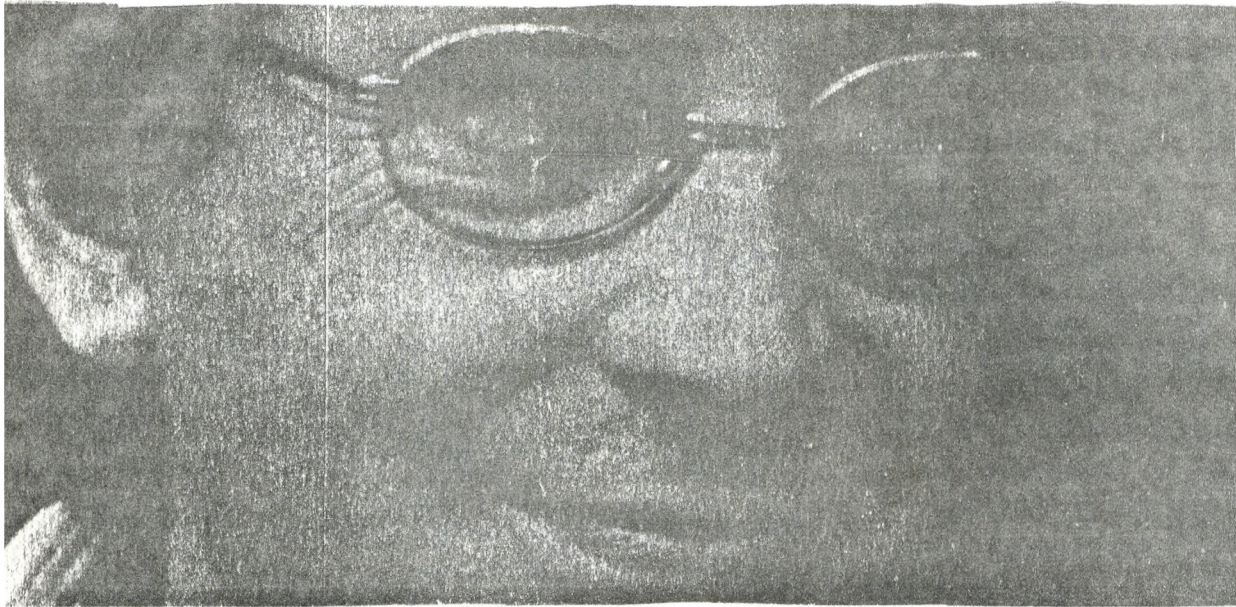
Jo voldria fugir de grans paraules. Autonomia, quin tipus?. Mira Alemanya tenen Estats federals; si fos com allà crec que produiria una forta presència de les nacionalitats. Per exemple Canadà, Iugoslàvia, etc..., crec que és per aquí on han d'anar els tirs. I si hagués una possibilitat d'independència, n'hauríem de parlar molt. A mi m'agradaria que no s'hagués de passar per Madrid per arribar a Europa. Es més, et dic que estic per la total desaparició dels Estats.

Anarco, eh ?

Anarco, marxista i moltes més coses, no hem puc enmarcar a cap definició.

Com veus el futur dels Països Catalans ?

No gens clar, complexe, difícil, no sols per els P.P.C.C., sinó arreu del món. Hem de mirar de no perdre la nostra manera de ser, crec que és important internacionalitzar la cultura catalana, s'ha descuidat molt i es fa difícil ara tenir una presència al mon.

A les teves cançons deixes veure una antipatia per la ciutat, tot el contrari de quan parles del poble. Perquè ?

Home, tinc l'experiència de Xàtiva. A la la gran ciutat i veus una barreja d'odi-amor. Em produïeix un cert desasosseg també aquesta

despersonalització de l'individu, el ritme vital, de fer moltes coses amb poca estona i l'"adeu, ja ens veurem". En un poble és molt diferent. De totes formes pensem que tant València com Barcelona són ciutats incomodes, no com París, Londres, etc...

Quina influència ha tingut la teva companya l'Analisa, a les teves cançons i a la teva vida ?

Es difícil de dir. Estem junts des del 66, hi ha hagut una comunicació... A les cançons jo crec que si que hi és una influència de la seva cultura, de la seva personalitat, crec que si.

Ens pots dir que volen dir per tú:

POESIA: No hi ha cap definició. La relació de la poesia amb el llenguatge és certament original.

AMOR: És l'única relació possible entre els sers humans.

POLITICA: Hauria d'ésser la solució dels problemes col·lectius, i també ens hauria de sol·licitar els individuals sempre que hi hagi una relació individual-col·lectiu.

MORT: En una cançó dic que és un absurd descansar, realment no ho sé.

SALVADOR ESPRIU: a part de l'amistat, és juntament amb Aussias March, el poeta que he llegit, que llegeixo i que lleigiré tota la meva vida.

ESTATUT-79: "L'Estatutet..."

Raimon ens deixa ja, uns cigarrets apagats, un got buit, una esperança...

UNA ÀVIA QUE TÉ POR.

Tinc por, molta por que a poc a poc els uns ens separem dels altres i dividim el poble en dos. Encara som a temps d'evitar-ho, sols falta una miqueta de bona voluntat, no sentir enveja, buscar amistat i no mirar la part dolenta de cadascú de nosaltres que portem a dintre, doncs tot ser humà te les seves flaqueses i ningú és perfecta. Tinguem sempre aquest poble noble i formidable que quan vol sap ajuntar-se per anar a apagar un foc o solventar una necessitat sense mirar qui es el que ho necessita. Això si que és exemplar i digna d'admiració.

Jo com a persona gran i d'experiència tinc molta por, no oblidem que visquérem una guerra cruel, en la qual morirem molts innocents i moltes famílies varen quedar desfetes. I tot per què? No cal que contesti, tots ho sabem.

El primer de tot és l'amistat i el benestar en la família, després el poble, aquest poble on hem nascut tots, on tots hi hem passat l'infantesa, l'adolescència i on avui formen les famílies i tenim l'obligació de deixar als vostres fills un poble de progrés, treballant tots junts, un poble de pau, d'amistat i d'amor, perquè se sentin orgullosos de vosaltres. No els hi ensenyem l'odi ni el rencor!, són dues coses que enverenen i ells poden sofrirne les conseqüències.

Desgraciadament no tinc nets i vos estimo a tots, per això faig aquest crit d'angoixa perquè us veig en perill. Evitem-lo per favor i treballlem junts.

Ara es presenta una bona ocasió. S'ha de construir el "Casal dels avis", una casa per aquesta gent gran que ho hem donat tot per a vosaltres. Es una obra que serà de tots, no te amo, només hi haurà una junta que dirigirà; és teu, meu i de tots. Treballem-hi tots junts i així el sentirem més nostre, més teu i meu. Hi hem de podar el nostre esforç físic o un donatiu, hem d'ajudar i ho tenim de fer amb voluntat i desinteressadament, i nosaltres, la gent gran vos ho agraiem, doncs sabem estimar i us volem de veritat.

Aquets nois i noies del vuitè curs de les escoles Nacionals que s'avo

treixen, que facin equips i ajudin a l'ajuntament a pintar els bancs (sense fer el tonto eh!), plantar un arbre, fer un jardí o que contemplin la Natura, que es pot aprendre molt amb ella i te coses meravelloses. També podran venir a ajudar-nos a arreglar el jardí del Casal queestic segura se sentiràn felços i després farem música, doncs també ens agrada i tenim senyores que saben cantar.

Animen-nos tots i treballeu junts, és una bona ocasió, hem de construir un Casal que serà teu i meu, serà del poble. Que ell ens serveixi per unir els nostres cors i porti la pau en tots nosaltres.

Què bonic series

!oh poble meu,

si tots t'ajudessim

a prosperar.

Què formós series

si tots

et sabessim cuidar!

Què joliu i rialler

series, oh poble meu!

si tots ens sabessim..

estimar.

Una abraçada d'una velleta de 82 anys que vos estima com si fós l'avia de tots.

SOLETAT RIDAURA

EL PER QUÈ D'AQUEST "Nº EXTRA"
La causa de que el preu de la revista s'hagi incrementat aquest mes, es deu a que hem rebut molts escrits i hem aprofitat aquestes dates per a confeccionar aquest "número-extra". Esperem que la vostra butxaca no s'en resenirà gaire.

"TERRA"

REPAS ESPORTIU DEL MES
=====

El Futbol marxa força bé. Mereix destacar-se l'equip d'Alevins que ha quedat Campió Provincial del grup en estava enquadrat. Referent als equips de Juvenils i Infants també pertén una brillant temporada, i respecte al primer equip ja té, actualment, 25 positius, i cada vegada assegura més el Títol de Campió que podem afirmar pot quedar totalment aconseguït si el proper dilluns de Pasqua es guanya, a casa, al Tossa. Aleshores el nostre equip seria campió a falta de 4 jornades per acabar la lliga.

Quant a l'Atletisme, s'ha participat en el Cross de País el dia de Sant Josep, i també alguns joves hilarienes han actuat en les Marxes Populars de 30 Kms. a Breda, i de 20 Kms. a Lleret de Mar. Aquest mes d'Abril començarà la temporada de Pista.

Del Ping-Pong, hem d'esmentar que el passat dimarts, dia 1 d'Abril, els jugadors locals tenien previst jugar a Girona el Campionat Provincial de 3ª Categoria. Dessemeixem els resultats en aquests moments.

I de la Petanca podem dir que ha acabat el Campionat Provincial, i el C.P. Sant Hilari, si bé ha quedat en el darrer lloc, ha experimentat una important millora en les darreres partides.

Per finalitzar podem dir que els propers dies 19 i 20 d'Abril tindrà lloc la Festa de l'Esport. El programa previst per aquesta diada, a falta d'aprovar-se definitivament, serà el següent:

Dissabte. dia 19 d'Abril: Tarda a les 3, animada Cercavila a càrrec d'un grup de Gaiteres.

A les 3'30, Gymkhana Automobilística organitzada per la Penya Automobilística i el Moto-Club S.H.

A les 5 hores, exhibició de Tennis organitzada pel Club Villaret.

A les 10'15 hores, Concert de Sardanes, al Cinema Catalunya, a càrrec de l'Orquestra Ciutat de Girona, organitzat pel Grup Sardanista Hilarienc.

Diuenqe, dia 20 d'Abril:

Matí a les 9'30 hores, Cercavila amb el Grup de Gaiteros.

A les 10 hores, 1ª Marxa Popular de 8 Kms., organitzada per la Penya Barcelonista-Secció Atlètica.

A les 12 hores, Concurs de Pesca "La Baldufa" organitzat per la societat local "La Gorga".

Tarda, a les 3 hores, tirada local al Plat, al camp de Tir Sant Hilari, d'àmbit gratüit.

A les 5, al Camp Municipal d'Esports, partit de 3ª Regional entre el Caldes i el Sant Hilari. A la mitja part del partit, i per espai de 25 minuts, partides de Ping-Pong, a càrrec dels jugadors locals de 3ª categoria, organitzades per la Penya Barcelonista-Secció Ping-Pong.

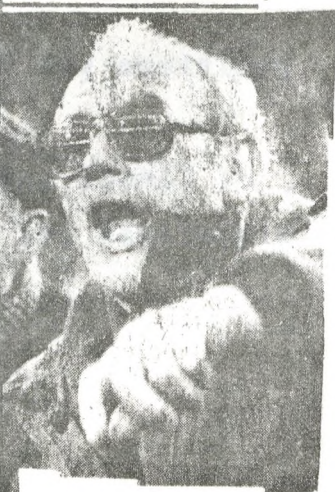
A les 9'30 del vespre, sopar de cloenda de la festa, a l'Hostal Brugués, amb l'elecció dels millers esportistes locals. Aquest sopar estarà amenitzat pel "duo" Montecarlo. Tethom hi és convidat i els tiquets poden retirar-los els presidents de les diferents associacions esportives locals.

Organitzen aquesta Festa de l'Esport: Grup Exeursionista S.H., Club Tennis Villaret, Camp de Tir al Plat S.H., Societat de caça "El Gamo", Sed-Osh, Societat de Pesca "La Gorga", Penya Automobilística S.H., Club Esportiu S.H., Moto-Club S.H., i les Seccions de la Penya Barcelonista, -Petanca, Atletisme i Ping-Pong-, a més del C.I.T. i el Grup Sardanista S.H.

Patrocina l'Ajuntament de Sant Hilari, amb la col.laboració de diferents establiments de la nostra vila.

Salvador Cles.

BÚSTIA TERROSA.

RESPOSTA

Referint-nos al respecte que mereixen les presones o institucions, segons la nota de la revista, hem de veure que en la publicació del mes de març això no s'ha complert, ja que els acudits d'en Carrillo, deixen molt que desitjar.

Es una llàstima que una publicació amb voluntat d'expressar totes les opinions d'una manera digna, hagi volgut publicar aquest acudit de molt mal gust.

"Un que no es de Convergència"

Josep Ramón Solà

TERRA DENUNCIA

La setmana del 17 al 23 (no sabem el dia) la bústia de "TERRA" va ser objecte d'una agressió.

La causa de la denúncia no és tant pels danys materials, sinó pel fet que un individu-us, per expressar uns sentiments envers un determinat aspecte hagin de recórrer a la violència.

Pregem la persona-es que tingui quelcom en contra de "TERRA", es dirigeixi per escrit, per tal de publicar-ho, doncs, ja ho hem dit moltes vegades, la revista esta oberta a totes les ideologies i tendències, sempre i quan l'autor sigui el seu escrit.

"TERRA"

CRIDA

Fa uns dies vàrem rebre un escrit elaborat per Montserrat Serrat Serrat. La causa que no sortís publicat és degut a que desconeixem l'identitat d'aquesta persona. Li agradiríem que ens fes arribar la seva adreça o bé s'arribi un dissapte a la tarda al local de la Cooperativa.

Aprofitem aquesta nota per recordar que els escrits dipositats a la bústia han d'anar degudament signats per tal de localitzar l'autor en cas que sorgís algún problema. Gràcies.

-23-
"TERRA"

M'adreço a tots vosaltres ja que, com tants d'altres, he llegit la revista "TERRA" del mes passat, i voldria expressar la meua disconformitat amb un article que hi estava inclòs; es tracta de l'escrit que porta per títol: "Les dones del poble".

El que primer m'ha cridat l'atenció ha estat la generalització del tema central, en aquest cas, la dona. Jo diria que no és vàlid observar unes conductes d'unes persones i aplicar-les a totes les altres.

No comprenc tampoc com unes noies, encara sense massa experiència, vulguin afirmar categòricament unes situacions de les quals estan molt lluny d'haver-les viscudes. A mi em sembla que està molt bé dir el què en pensem de les coses, persones, situacions, etc., ara bé, cal procurar molt que l'expressió sigui l'adequada, i la veritat és que més d'una dona del poble es pot sentir ofesa per aquest escrit:

¿Quantes dones hi ha en el poble que no maten el temps a les botigues, sinò que el dediquen als seus fills, a cosir, a treballar, ...? ¿És lícit afirmar que totes les dones del poble són xafarderes i exagerades? Jo diria que no; que hi ha "dones i dones", i n'hi ha moltes que d'elles en tenim molt d'envejar.

Si mirem arreu del poble el piló de famílies que hi ha em sembla que en trobarem força en les quals l'home no crida al no trobar el dinar a punt; s'espera amorosament.

Per desgràcia, és ben veritat que els cafès estan plens d'homes a tota hora, però també, si us assenteu un diumenge a la tarda a la Plaça Gravalosa, Quans en veureu de matrimonis que van a passejar amb la mainada!; Quants en veureu en els quals, si la dona s'entrebanca, lluny de cridar-la, l'aguanten ben fort!

Em sembla que a tots plegats ens convé una mica més de seny, perquè encara que la democràcia ens permet dir el què pensem, hem de tenir sempre en compte que tots tenim una sensibilitat i que les coses dites amb mala educació i sense pensant-ens-hi gaire, poden provocar mals entesos que convindria evitar.

CARME TIMONEDA GALLART

LA BIBLIOTECA

LES NOUVEAUTÉS DEL MES

PALAU I FABRE, Josep "EL GERNIKA" DE PICASSO
COLER, Christfried -DICCIONARIO POR FECHAS DE HISTORIA UNIVERSAL
SOLER I JANER, Josep M^a - GENTILICIS DEL PAISOS CATALANS
PERRAMON, Sever -PROVERBIS, DITES I FETES DE LA LLENGUA CATALANA
LLORET I ORRIOLS, Antoni -DICCIONARI DE LA CIENCIA I LA TECNOLOGIA
NUCLEARS
MOLAS, Joaquim -DICCIONARI DE LA LITERATURA CATALANA
CARRERA, Anton -LES GESTES ESSENCIALS
BRICALL, Josep M^a -INTRUDUCCIÓ A L'ECONOMICA
ALMANAQUE MUNDIAL 1980
ARDLEY, Neil -L'UNIVERS
CATALÀ, Victor -SOLITUD
GUIMERA, Angel - TEATRE
ALBORG, Juan Luis - HISTORIA DE LA LITERATURA ESPAÑOLA, 2tomes
POBLET, Josep M^a - ELS QUATRE PRESIDENTS

ACTES PROGRAMATS PER LA BIBLIOTECA MES D'ABRIL 1980

DIA 8-L'US DE LES DROGUES, ARA I AQUI - A LES 19 HORES (per educadors)
DIA 11 -L'US DE LES DROGUES, ARA I AQUI- A LES 19 HORES (per educadors)
-L'US DE LES DROGUES, ARA I AQUI- A LES 22 HORES (per tothom)
(Aquestes sessions a carrec de R.MENDOZA)
DIA 19-CONCERT DE SARDANES PER LA COBLA CIUTAT DE GIRONA
Cinema Catalunya a les 22 hores
DIA 26 A les 11 hores Espectacle Infantil
UN REGUITZELL D'ENCANTAIRES per la Capsa Màgica

DEMOGRAFIA

NAIXAMENTS

5-III-80 Raquel Rubio Rojas
8-III-80 Javier Bernal Baena
8-III-80 Miquel Malet Duran
8-III-80 Joaquim Torrent Frigola
19-III-80 Jose Francisco Rojas Anton
24-III-80 Jordi Illamola Roura

MORTS

Carmen Busquets Suy
Lluís Fernandez Velasco
Buenaventura Roura Retllant
Engracia Beix Gros

Una tertúlia d'amics
pot ser
un aplecament d'un dissabte a la nit
sense més.

Una tertúlia d'amics
pot ser
solament
un passatemps,

pot ser
a més
una música que tots entenen,
(com la que sento, sol, ara),

pot ser
un somniar despert,
la continuació d'aquell - d'aquest - primer vers
i uns records

pot ser
d'aquesta sèrie d'inicis que podem ésser.

A més,
tenir el cor obert
a l'anyada plena de tots els incerts,
i de tots els camins
que estem caminant ara.

Una tertúlia d'amics,
amics,

pot ser
tot un món que ens acompanya
pot ser.

ELS COMPTES de TERRA

MES DE MARÇ - nº 4 - TERRA ----- Tirada : 350 butlletins

DESPESES
Industries Gràfiques
DURAN (350 butlletins) -- 8.592
Copisteria "GRAN'S" ----10.168
ALTRES ----- 200

RESUM
INGRESOS --- 16.100
DESPESES --- 18.960

02.860
PER VENDRE --- 20

INGRESOS
197 butlletins
(plaça gravolosa) 9.850
55 butlletins
(bar Club) 2.750
35 butlletins
(llibreria DEZA) 1.750
25 butlletins
(bar Montseny) 1.250
10 butlletins
(bar Serrat) 500

16.100

FOTOS DE CALAIXERA

'via - crucis' Setmana Santa 1980

" VIA CRUCIS " SETMANA SANTA 1.980.

La processó de Setmana Santa o "Via Crucis Vivent" ve a ser una de les poques tradicions que es conserven en aquest poble. Aquesta processó té una gran antigüetat. Enguany es celebra el cent cinquanta aniversari (cosa que no trobo malament com a forma de poder tenir un punt de partida), si bé, segons estudis realitzats, sembla que es remonta molts anys abans.

Fa temps va sortir un escrit en una revista en la que segons els records de l'avi Busquets es podia arribar a 150 anys enrere.

Ell ja se'n recordava d'haver-ho vist fer al seu avi i va seguir la tradició de la família. Segons això, podem pensar que ja fa molts anys que es feia, encara que no es pugui demostrar per falta de dades. Tot i així estic segura que si es fes un estudi molt profund sobre el tema es podria arribar a saber el principi o la iniciació d'aquest acte.

El que si es creu i quasi es pot assegurar, sobretot si pensem que 150 anys enrere la majoria de gent vivia al camp, és que ho varen iniciar els pagesos que, passant la tradició de pares a fills, anaven conservant les vestimentes i representant el paper que els hi corresponia - cada casa tenia el seu personatge i les seves vestimentes -. L'evolució que ha tingut lloc ha estat lenta. Cada any s'hi han anat afegint coses...s'han fet vestits nous, s'ha millorat el diàleg, etc...Tot això s'ha fet poc a poc i s'ha modificat en diverses ocasions fins arribar als nostres dies com un "espectacle" força interessant.

El punt més problemàtic, a part de la seva antigüetat, pot ésser el plantejament de si és

més un acte religiós o folklòric. I aquest sí que crec que és un aspecte que pot portar moltes disputes, i sobre el que m'agradaria donar el meu punt de mira, basant-me sobretot en com s'ha desenvolupat al llarg de l'història fins ara i també en com ho veu la gent.

Penso que quan es va començar tenia un caire més religiós que ara, encara que tot i així és dubtós ja que quan ho feien els pagesos era més per tradició que per devoció. Una mostra d'això podria ser que s'ho prenién com una festa. Abans de començar i quan acabaven feien un tec i bevien, anant fins i tot, una quantes, beguts a la processó. Podriem dir que es va començar a fer en un pla més espectacular a partir de la guerra.

Per molta gent del poble la processó té un angle religiós. L'any passat es va fer una enquesta per veure que pensava la gent en aquest aspecte. Segons els resultats, es creia que on més es veia l'aparença religiosa era amb la sortida dels misteris. La gent no veia bé separar el "via Crucis" de l'espectacle.

Bé, penso que per algunes persones del poble encara pot conservar aquell caire religiós o cerimonial, que ve a ser una expressió de creences determinades, la majoria adaptacions cristianes de creences prehistòriques. Per altres, si bé el "Via Crucis" no es un acte religiós, almenys li tenen un gran respecte.

Per la gent que ve de fora, opino que és un espectacle totalment folklòric. I crec personalment, que també per els organitzadors i per la major part de comerciants del poble, no es tracte d'un acte religiós sino de conservar la tradició i convertir-la en un nou motiu de visita.

AGNES SERRAS

